

РАН БОСИЛЕК ПЕТЉО И ВРАБЧО

chitanka.info

Петлю си кълвеше житце. Дойде Врабчо, примоли се:

— Дай ми, Петльо, да си кълна. До ще време, ще си върна.

— С какво, Врабчо, ще си върнеш, като нищичко си нямаш!

— Ти не думай така, Петльо. Какво имам, какво нямам, аз самичък си го зная. Но и с нямането, братко, все ще ти помогна някак.

— Щом е тъй, хапни си малко — рече Петлю. Кълна Врабчо, па подхвъркна на стобора и си весело зацърка.

Една сутрин рано-рано се промъкна Кума Лиса, влезе в Петлювите двори. Носи дълга броеница, па се кръсти и привежда, хапва трева и нарежда:

— Ах, постничко, ах, сладичко! Откак на манастир ходих, не искам месо да кусна. Ям си гъби и тревица.

Петлю гледа и се чуди:

— Какво думаш, Кума Лисо! Ти с тревица ли се храниш? И се кръстиш, и се кланяш. За светица ли се готвиш?

— Позна, Петльо. За светица. Ала голям грях си имам. Той ми тегне на душата. Знаеш, братко, не е скрито. Аз обичах да похапвам и ярчици, и петленца. За тоз грях се сега кая. И дойдох да ми простите.

— От всинца ни да си простена! — отговори й петелът. — Ние лошото не помним.

А лисицата се кланя и се кръсти, и нарежда:

— Благодаря, братко Петльо! Твоето сърце е златно. Ти роден си за светия. Грях е да останеш тука. Хайде с мене в манастира. Днес затам пак заминавам. Ще станеш и ти светия.

Ала двоуми се Петлю. Той и вярва, и не вярва на Лисините думи. А Лисана го придумва:

— Какво още мислиш, Петльо? Хайде с мене! Слез и тръгвай! Там е хубаво, повярвай. Аз съм, братко, предоволна. Затуй втори път отивам. За ядене недей мисли. Ще ни нагостят богато с манастирско едро жито.

Помами се герест Петльо. Слезе при Кума Лисана. А тя миловидно рече:

— Слушай, Петльо! Не ще е зле и кокошките да дойдат. Ще станат и те светици. За ядене да не мислят. Има и за тях пшеница.

— Да си жива, Кума Лисо, че се сецаш за рода ни! Хайде, слизайте, сестрици!

Но кокошките страхливи си стоеха на дървото. А най-старата му рече:

— А бре Петльо, какво правиш! Ти без ум ли си останал, та на Кума Лиса вярваш!

Стресва се Кума Лиса, че без Петля ще остане. Грабва го и хуква с него. Тича Лиса и си мисли: днес петленце ще си хапна!

Но изведнъж някой викна:

— Спри се, спри се, Кума Лисо!

Кума Лиса се обърна. Вrabчо хвъркаше към нея.

— Казвай, Вrabчо, какво има!

— Почакай, Кума Лисано! Всички кокошки пристигат! Размислиха и решиха в манастира с теб да дойдат. Поръчаха да ги чакаш.

Спря се насред път Лисана. А Вrabчо назад се върна. Шарка бързокрак намери, на ухото му изцърка:

— Тръгвай, побратиме верен! Скоро в Лисината къща! Петля трябва да избавим! Иначе отиде, братко, певецът ни сладкогласен! Ще го схруска Кума Лиса!

Щом туй рече, хвъркна Вrabчо. Припна Шарко подир него. Превариха Кума Лиса. В къщичката ѝ се скриха.

Дълго чакала Лисана, па си тръгнала към къщи. Раздумвала се самичка: „Излъга ме дрипав Вrabчо. Но и петлето ми стига за гощавка тая вечер. Хубав манастир ще види на лисицата в устата!“

Кума Лиса в къщи влиза. Вrabчо с поклон я посреща.

— Добре дошла, Кума Лисо!

— И ти добре дошъл, лъжльо! — виква Лиса ядовито. — След месцето на петлето ти добавка ще ми бъдеш!

— Бива, бива, Кума Лисо. Но аз и другар си вода. Той ще ти преседне малко.

Рипна Шарко, дръпна Лиса. И изпусна тя петлето, па с разкъсано кожухче хукна, скри се из гората.

Петлю дъх пое и рече:

— Живи да сте ми, другари! Добрината ви голяма нивга няма да забравя. Нов живот сега живея. Пред двама ви клетва давам:

— Няма вече да глупея!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.